

KONINKLIJKE MARINE

a/b
bij Hr. Ms.
Bur. Inlichtingenofficier
Tel. no. Nederlandse Antillen.

Men wordt verzocht bij het antwoord
datum en nummer van deze brief
nauwkeurig te vermelden.

coll.
E.O.
Sec. 10/12

361/358/9/62/10/12

Geheim

AAN
De commandant
Marinierskazerne "Savaneta"
A R U B A.

Uw kenmerk | Uw brief van | Ons nummer
| | 877a/G/62/IONA.
Onderwerp: | Curacao,
Informatie Bulletin no. 87. | Datum 10 december 1962.

Hierbij heb ik de eer Uweledelgestrenge
aan te bieden informatie-bulletin no. 87.

De commandant der zeemacht
in de Nederlandse Antillen,
voor deze
de stafofficier inlichtingen,

D.P. Gaillard.
LTZSD1.

Indice:

INFORMATIE - BULLETIN No. 87.

10 december 1962.

Haiti.

1. Niettegenstaande soms opvallende open berichtgeving over de primitieve en directe machtsuitoefening door zijn aanhangers en politiek apparaat (de "tontons macoute") maakt, op grond van de voorhanden gegevens, op het ogenblik het regime van president Duvalier de indruk vrij stabiel te zijn.
2. Op Haiti is nog altijd de fundamentele politieke realiteit de tegenstelling tussen neger en mulat. Deze tegenstelling als een scheiding opgevat valt ongeveer samen met de sociale scheiding tussen het meer beniddelde en meer ontwikkelde bevolkingsdeel (de mulat) en de massa van het volk, ten plattelande of vernameeld in een stedelijk proletariaat met een zeer lage levensstandaard (de neger).
Duvalier steunt op de negers, hetgeen onder meer tot uiting komt, ideologisch in zijn steun aan de voodoo-hierarchie en praktisch onder meer door de door hem opgerichte civiele militia te rekruteren uit de massa van het volk, waardoor hij zich tracht onafhankelijk te maken van de door de mulatten beheerste reguliere strijdkrachten, die van oudsher op Haiti een hoofdrol in het politieke bestel hebben gespeeld.
3. Hoewel van enkele figuren in het regeringsapparaat en uit de omgeving van Duvalier vermeed wordt, dat zij communistisch georiënteerd zijn (o.a. Herve Boyer, de minister van financiën, Michel Roumain o.a.) is de indruk verkregen dat Duvalier zich van hen bedient zonder door hen beheerst te worden.
Het communisme schijnt ook voor de neger-massa niet zeer toegankelijk te zijn, wel voor de meer ontwikkelde mulat.
4. Het regime van Duvalier wordt financieel door de USA op de been gehouden, wat niet wegneemt, dat de verhoudingen telkens weer gespannen zijn; begrijpelijk daar de Amerikanen voor een zakelijk zinvolle besteding van de financiële steun voor sociale, economische o.a. ontwikkelingsprojecten de meer ontwikkelde mulat benaderen, die daar dan witeraard in de persoonlijke sfeer ook van profiteert.
Voor Duvalier daarentegen, die het personeelbelaid ook hij deze projecten voor zich wil behouden, gelden in deze geen zakelijke maar overwegend politieke motieven.
Het zelfde patroon in deze verhoudingen wordt aangetroffen bij de militaire steun die de USA aan Haiti verleent, o.a. een opleidingsmisje onder commando van Colonel Robert Debs Heinl; deze komt ten goede aan het, door het mulatto-element beheerste reguliere leger (ruim 5000 man), Duvalier steunt echter op zijn civiele militia (ca. 10.000 man).
Niettemin, volgt het Duvalier-regime over het algemeen de Amerikaanse lijn in het politiek en militair bestel van het caraïbisch gebied, hetgeen kort geleden wederom tot uitdrukking kwam in het, overigens passieve, deelnemen van Haiti in de blokkade van Cuba.
5. In het buitenland bestaat een Haitiaanse, tegen Duvalier gerichte, politieke emigratie die waarschijnlijk in de onderstaande twee groepen kan worden verdeeld onder aantekening dat de voorhanden gegevens of niet op wijzen dat deze groepen een ernstig gevaar voor het Duvalier-regime betekenen.

5. Naar Cuba schijnt de leiding van de Malteesse communistische partij te zijn uitgeweken (Hans Dagest); een andere belangrijke Malteesse communist, Jacques Almas, zou sinds april 1964 uit Cuba zijn verdwenen en mogelijk overgeen in Haiti gevonden zitten.
Er zou nog al wat revolutionair bestaan tussen de officiële Malteesse communistische groep op Cuba en andere daar verblifvende Malteesse linker gevestigde groepen als van Daniel Arty (Union Democratique Republicaine), Daniel Georges (Organisation Internationale Revolutionnaire) en Maurice Auguste, de laatste voornamelijk officieren van respectievelijk de Malteesse luchtmacht en landmacht.
- De indruk is gewettigd dat er weinig contact bestaat van deze groepen met de huidige binnenlandse situatie op Haiti. Al naar het uitkamt worden deze groepen door het Castro-regime voor subversieve doeleinden gebruikt.
6. De tweede groep bestaat uit niet-communistische individuele tegenstanders van Duvallier, die het land hebben weten te verliezen of hebben moeten verlaten.
Wat de voorhanden gezegens wordt de indruk vertregen, dat het hier niet om georganiseerde groepen gaat. Zij zijn verspreid over een aantal plaatsen in Zuiden Amerika, o.a. Venezuela, maken verbinten zich in Europa (Kobrenz). De kort geleden in omgange gevallen chef staf van het Lager Jean René Boudouart, bevindt zich nog in de Venezuelaanse ambassade te Port au Prince. Een groot deel van de top van de Katholieke hiërarchie, zoals aartsbisschop Pelrier, bisschop Robert enz., bevindt zich ook in deze gezegene ballingschap.
7. Opvallende tegen Duvallier's bevind wordt op Haiti zelf voornamelijk gevoerd door elementen uit militeër-bringen (als punt 2.), officieren, zakenmannen, beroemden van de vrije beroepen en beroepspolitici.
Het schijnt dat Duvallier door het verwijderen van generaal Boudouart uit zijn functie van chef staf, weerloos de aspiraties van een groep die achter Boudouart stond, gefrustreerd heeft. Als exponenten van anti-Duvalliërgroepen worden in het Lager beschouwd de kolonels Roger St-Albin, René Kolson en Kemar Blain, in de civiele en zaken sector een Oswald J. Brant, Francis Letourne, Dantes Collin, Frank Dardoux en Hans Leblain.
De vroegere secretaris van Duvallier en oprichter van de Fonten Noerte, Clement Bayot, wordt ook tot de anti-Duvalliërgroep gerekend. Van Steve Desnier, de minister van handel en industrie wordt gewild dat hij jolder is van een anti-Duvalliërgroep binnen het ambtelijk apparaat.
Eenleste kan in dit verband nog genoemd worden de zich schuilhoudende politicus Adelphe Pélissier.
8. Naar errens anti-Duvalliërgroepen op Haiti schijnen niet van belang te zijn. Een krijgt de indruk dat linker errens georiënteerden individueel in het ambtelijk apparaat van Duvallier trachten binnen te dringen, in de verwachting dat Duvallier op Haiti als een gewilde regereider voor een volksdemocratie in de zin van Fidel Castro moet worden beschouwd en zij zich op deze manier reeds van elementaire kansen verzekeren. In dit verband worden genoemd Karve Beyer, Michel Roumain o.d.
9. Bij een beoordeling van de situatie op Haiti is volllent te overwegen dat, hoewel deze nagerrepubliek geografisch tot het caribische gebied behoort het interne statuusbaal misseken verhelderend is te denken in het licht van de ontwikkelingen welke zich in de recent-ontfaankelijk geworden republieken in Afrika voordoen.